Márton László

Ajánlott olvasmány

Dante Isteni Színjátéka Nádasdy Ádám fordításában

FEUILLETON - LX. évfolyam, 36. szám, 2016. szeptember 9.

Dantétól az európai kultúra eltávolodott – nem most, hanem már a reneszánsz idején. Mégsem egzotikum, hanem egyik szellemi ősünk. A *Színjáték* olvasásakor olyasféle találkozást élhetünk át, mint amikor Dante találkozik ükapjával, Cacciaguidával. / Mindezzel Nádasdy Ádám pontosan tisztában van. Nem Dantét próbálja modernné értelmezni, legalábbis látszólag nem erre törekszik, hanem modern nézőpontból próbál (sikerrel) tiszta és pontos képet adni róla, adott esetben a tőle való távolságról is. Ezt a célt szolgálják az énekeknek adott címek és a szövegközti alcímek, a különféle táblázatok és útbaigazító ábrák, valamint a magyarázatok is. Ez utóbbiak nemcsak megvilágítják a homályos vagy többértelmű helyeket (sok magyarázat kezdődik az „értsd” szóval), hanem gyakran érzékeltetik Nádasdy finom iróniáját is, amely éppen a teljes tárgyszerűségben mutatkozik meg.